

Havanna en vårvecka 2017

Magnus Bergvall, text & foto

Havanna-veckan blev fantastisk. På Internet hittade jag adresser till "Bed&Breakfast". Jag bestämde mig direkt för en fin port på Calle Obispo i Gamla Havanna. Familjen visade sig vara helt underbar - rara, generösa, hjälpsamma. Gatan var Gamla Havannas "Ströget", knökfullt med flanörer hela dagarna och mitt B&B låg med gångavstånd till allt det viktigaste.

Gamla Havanna är världskulturarv. Här finns tusentals byggnader, de flesta från tidigt 1800-tal till kanske 1920-tal, väldigt många i dåligt skick, väldigt många med byggnadsställningar för upprustning och åtskilliga rustade och målade i ofta bjärtare färger än de vi är vana vid - men festligt. Fantastiska portar och smiden, fönster, dekor med mera.

För en byggnadsälskare kan det knappast finnas en mer spännande miljö. Jag gick in i flera byggnader där ställningar vittnade om restaurering, ambitionen är att behålla Gamla Havannas vackra miljö. Och de har ett system som ger folk rätt att bo kvar efter restaureringen. Det försvårar det annars vanliga - att välbeställda övertar de upprustade stadsdelarna.

Det var jättespännande att vandra längs de smala gatorna. När jag tittade in i byggena blev jag ibland utkörd, ibland mottagen och förevisad. Kul! Men nog fan låg det en helvetes funkisbyggnad i slutet av Obispo närmast en viktig kulturbyggnad, ironiskt nog ett Restaureringscentrum. Och här utbildas generationer av yrkesfolk i konsten att restaurera: murare, glasmästare, finputsare, snickare mm.

Det skrivs i handböcker om Kuba, att det inte finns kriminalitet här, och det kändes verkligen så, när jag gick omkring på gatorna - folk satt i porten och pratade och nickade gärna till en främling, frågade ofta varifrån jag kom och påfallande ofta fick svaret: Aha, Zlatan Ibrahimovic! Men Palmes besök kom ingen ihåg.

Ville hyra bil en dag, Rolando, min värd, grejade en kille med en Lincoln 1954, som körde mig en heldag till västra Kuba. Vacker natur, märkliga sockertopsberg mitt bland odlingarna, lång vandring genom en grotta till en flod som flöt genom berget - båt tillbaka, ett besök på en tobaksplantage, där en gubbe rullade en cigarr, som jag absolut blev tvungen röka. Mitt livs första rök! Bilen saknade kanske en del oviktigt, som bilbälten, hastighetsmätare och annat tjafs, men gick i 100 knyck hela tiden på slättlandet. Killen hjälpsam och bra.

Besökte moderna konstmuseet "Bellas Artes" - byggt på 60-talet, en helt underbar utställningsmiljö med luft o ljus, och "Nationalmuseet" med väldigt fina samlingar i ett fantastiskt gammalt patricierhus. Revolutionsmuseet var det jag tyckte var intressantast, i en oerhört vacker byggnad, men med tämligen slitet innehåll - men lärorikt. Fick en annan syn på Fidel, Grisbukten, hela historien. Var där två gånger.

Den där vanliga Hop-on-and-off-turistbussen med öppet tak, som jag åkte två gånger för säkerhets skull, blev

jag besviken på. Upptäckte först i slutet av första turen, att guiden ibland talade engelska. Turens flesta och tydligen viktigaste stopp var gräsliga hotell i 22 våningar sådär - antagligen för att få nya turister med på bussen. Malecon, den omtalade strandvägen var väl ingen höjdpunkt, men den enormt stora begravningsplatsen, nästan heltäckta av marmorskulpturer, desto mer.

Här ställer folk klockorna efter den kanon, som precis kl 21.00 varje kväll sedan århundraden avfyras från den gamla spanska fästningen på andra sidan hamninloppet, numera i närvaro av säkert tusen turister - med soldater i de konstigaste uniformer och ceremonier innan luntan äntligen sätts till den gamla kanonen.

Hade önskat gå på operan en kväll, men den hade ingen föreställning. Jenny Lind hade varit där före mig. På alla de otaliga småkrogarna spelades desto mer av 7-8-mannaband, härligt och rivigt, folk började dansa på gatan utanför.

Det enda bökiga var att köa på gatan för att komma in på en bank och kunna ta ut turistvalutan. Jag hittade också en automat, som fungerade för mitt kontokort. Och där, i den modernare stadsdelen Vedado, från tidigt 1900-tal, hittade jag hela kvarter med fantastiska muralmålningar - en orgie i färger och mönster.

Leve revolutionen!

